

24
то му. След това прие светото причастие, царското миро и застана строг и величествен пред позлатената решетка на иконостаса.

След това се обърна към братъ си и подаде ръка.

- Това, което сме заедно подели, пак заедно ще го свършим.

Радостни вико^{ве} се разнесоха сред пламъка на свещите и гъстите облаци тимиянен дим:

- Да живее Петър ^{цар} ^{цар}! На многая лета!

Викът се предаде от уста на уста и в миг се разля сред огромната тълпа, която се трупаше край бреговете на Етъра:

- Да живее Петър! Да живее цар Калопетър!

Царят се появи на прага на черквата.

До него стоеше първият му помощник и съуправител.

Хиляди ръце се кръстосаха в ням трепет, сякаш искаха да досегнат невероятното видение, огромен вик разтърси въздуха и отекна хиляди пъти в огромните скали, издигнали на плещите си властелските домове. Някои падаха на колене, други хвърляха гугли и калпаци, някои плачеха, някои се прегръщаха...

Като ясна звезда искреше царския венец и се отразяваше в светлосарната багренеца, в алените талази на мантията...

Като разбунено море се издигна огромен вик:

- Да живее Петър! Да живее Асен! На многая лета!

Тримата ромейски владци, които бяха поканени да осветят черквата, а после заставени да издигнат иерей Василий в чин архиепископ, побледняха. ^{Защото} ~~Тя~~ разбираха, какво ги чака, ако ~~не~~ ^{се} върнат в епархиите си. Тя бяха осветили черква в чест на прославения гръцки светец Димитри Солунски. Те бяха сложили основите на новата българска държава. За това посетне единият от тях плати с главата си.

Докараха двата царски коня. За Петър беше оседлан бял